

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv. III. 37. 460/2013/8. szám

A Kúria a Dr. Balogh Tibor ügyvéd által képviselt CLXIV.r., CLXV.r., CLXVI.r. felpereseknek a Gudicsné dr. Bukli Anna ügyvéd által képviselt Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Nógrád Megyei Bíróság 2008. július 8. napján kelt 10.K.21.154/2005/43. számon hozott részítélete ellen az I-III.r. felperesek részéről 44. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

részítéletet:

A Kúria a Nógrád Megyei Bíróság 10.K.21.154/2005/43. számú részítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az CLXIV-CLXVI. r. felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül egyetemlegesen 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati költséget.

A Kúria kötelezi az CLXIV-CLXVI. r. felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - egyenként 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek több más jogosult mellett részarány földkiadást kértek a ...-es táblából úgy, hogy az általuk benyújtott kérelemben külön nem kérték tulajdonuk önálló ingatlanként való kiadását. A CLXIV.r. felperes 10,14 AK földkiadási kérelemmel rendelkezett, ezen kívül a tulajdonában volt 100,21 AK részarány, melynek kiadására kérelem nem volt. A CLXV.r. felperes a korábban neki kiadott AK-n kívül 42,566 AK kiadását kérte egyéb AK-ra kérelme nem volt. Nevezettek beviteli kötelezettségük alapján keletkezett részarányokra vonatkozóan földhivatali igazolást nem csatoltak. A CLXVI.r. felperes a neki kiadotton kívül maradt 60,05 AK-ra kérelemmel rendelkezett, a többire nem. Az alperes elsőfokú szerve a CLXIV.r. felperes részére 100,14, a CLXV.r. felperes részére 42,66, a CLXVI.r. felperes részére 60,05 AK-t az immár ... hrsz.-ú maradék ingatlanból osztatlan közös tulajdonként kiadott. Az alperes a

2005. június 27-i 257-6/205. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

A felperesek keresetükben a határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték. Egy korábbi bírósági ítéletre hivatkoztak, ami a ... hrsz.-ú ingatlanra hozott minden földkiadási határozatot hatályon kívül helyezett. Állították, hogy az összes igényelt AK összeszámítható, és annak kiadására e táblából jogosultak, továbbá, hogy igazolták beviteli kötelezettségükből eredő igényüket. Kérték önálló tulajdonként a föld kiadását, amibe a CLXIV.r. felperes kérte beleszámítani a haszonélvezeti jogának értékét is. A megyei bíróság részítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott, amikor a felperesek részarány földkiadási kérelemmel érintett területeit adta ki, figyelmen kívül hagyva a kérelemmel nem érintett és megfelelően nem igazolt igényeket. Az eljárási szabálysértést, hogy nem egyidejű volt a döntés, nem tartotta a bíróság olyan súlyúnak, ami az ügy érdemére kihatott volna.

A jogerős ítélet ellen a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet egyben a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését. Előadták, hogy az ügyben a földkiadást egy eljárásban kellett volna elbírálni, az igazolásokkal rendelkeztek, azokat az alperes vesztette el, így kérelmük annak idején megfelelően elő volt terjesztve. A bíróság eljárásában felmerülő eljárási hibákra is hivatkoztak. Jogszabálysértésként az 1997. évi LXVI. törvény 7. §-ába foglalt „a bíróság határozata mindenkre kötelező” rendelkezés megsértését, és a Pp. 163. §-ának (3) bekezdését jelölték meg. Az alperes érdemi észrevételében a részítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria megállapította, hogy az alapügy félbeszakadását követően került sor jelen ügy elkülönítésére, de az elkülönítés nem a per érdemére vonatkozó bírói rendelkezés, hanem a per továbbvitelét szolgálja, amely a félbeszakadás megszüntetésével kapcsolatos bírói rendelkezés, ezért a Pp. 112. § (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálni kért részítélet nem volt hatálytalan. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának az ügyben arról kellett döntenie, hogy helyes mérlegelés alapján jutott-e a bíróság arra következtetésre, hogy a felperesek a perbeli földterületre érvényesíthető igényüket megkapták.

Az ügyben a Kúriának a földrendező és földkiadó bizottságról szóló 1993. évi II. törvény (a továbbiakban: Fkb.) rendelkezéseit kellett alkalmazni. Az Fkb. 5. § (1) bekezdése értelmében a földkiadási

eljárás a részarány földtulajdonos kérelmére indul. Az Fkb. 7. §-ából következik, hogy egy meghatározott földrészlet kiadására vonatkozó kérelmeket egy eljárásban kell elbírálni. Az Fkb. 5. §-ának (4) bekezdése szerint a beviteli kötelezettség alapján keletkezett részarány földtulajdonos földhivatali igazolásra volt szükség. Míg az Fkb. 7. §-ának (3) bekezdése utolsó mondata értelmében ha a tulajdonos a helyszínre kiadásra kerülő föld önálló ingatlan megállapítását kéri, nyilatkoznia kell erről és arról, hogy vállalja-e a költségeit. A felperesek támadták azt a határozathozatali módot, ami szerint földkiadási kérelmet az adott területre nem együttesen bírálták el, hanem önálló határozatokkal. Ez azonban a bíróság által kifejtett helyes álláspont szerint igényüket nem érintette, a Kúria álláspontja értelmében egyébként is e külön határozatok megtámadásával lehetett volna ezt a jogsérelemet orvosolni.

A felperesek a Pp. 163. §-ának (3) bekezdését említve hivatkoztak a köztudomásra és a hivatalos tudomásra, állítva, hogy amennyiben a bíróságnak valamely tényről hivatalos tudomása van és azt figyelembe veszi, szükséges a feleket a tárgyaláson figyelmeztetni. Arra vonatkozóan azonban, hogy a földkiadás kérelemre történt-e vagy nem, rendelkezett-e az érintett felperesek földhivatali igazolással a bevitt földjeiket illetően, illetve, hogy kérték-e az igényelt ingatlanrész önálló ingatlanná alakítását, e szabályt nem lehetett alkalmazni, mert se köztudomás, sem hivatalos tudomás az ügyben nem merült fel, a felperesek ugyanakkor kötelesek lettek volna állításukat bizonyítékokkal alátámasztani, ami megfelelőképpen nem vitásan nem történt meg.

A bíróság ezért a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával döntött. A bizonyítékok mérlegelésével hozott ítélet felülvizsgálati eljárásban csak akkor támadható eredményesen, ha a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével, iratellenes tényállást állapítottak meg. Jelen ügyben a bíróság a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, és a tényállást helyesen megállapítva utasította el a felperesek alaptalan kereseti igényeit. Ami az 1997. évi LXVI. törvénynek azt a szabályát illeti, hogy a bíróság határozata mindenkire kötelező, sem sértette meg a részítéletet hozó bíróság, e sérelem mibenlétét a felperes felülvizsgálati kérelmében, e jogszabályhely említésén kívül semmivel nem indokolta és támasztotta alá.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesek egyetemlegesen kötelesek a Pp. 78. §-a alapján megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárásban a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeit. Ugyancsak egyetemlegesen kötelesek a felperesek megfizetni a felülvizsgálati eljárási

illetéket.

Budapest, 2014. március 4.

**Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Szecskó József s.k. bíró**